

mit csinál a tanító ur, már nem jutott energiám.

Az ének-órákon különösen szenvedtem. A tanító ur népdalokat énekeltetett velünk. Amikor azonban azt kellett énekelni, hogy

*Végig mentem az ormódi temetőn,
Elvesztettem piros bársony keszkenőm...*

— Az ének után megkérdeztem a tanító urtól, hogy mi az a „keszkenő”? És amikor azt felelte, hogy „zsebkendő”, én viszont azt mondtam neki, hogy „én ezt nem értem, mert én még sohasem láttam olyan zsebkendőt, ami bársonyból van”. Ezt én igen komolyan mondtam, a gyerekek azonban igen nevettek rajta s tanító ur is egészen felderülten mondta nekik: „Látjátok, milyen ostoba ez a Szabó? Milyen szép ez a nóta és ahelyett, hogy ő is dalolna, ilyen számárságokon töri a fejét”. Sok bajom volt azzal a gondolom hazafias intencióju dallal, amely így kezdődött:

*Fátyol borítja
Hervadt arcomat...*

Ezt igen szomorúan kellett énekelnünk, noha én egészen rendben levő dolognak tartottam, hogy akinek az arca hervadt, annak az arcát csak hadd borítsa az a fátyol! És miután a leglelkesebben elénekeltük azt a szép dalt, hogy

*Ha még egyszer azt izeni,
Mindnyájunknak el kell menni...*

megkérdeztem, hogy miért kell még egyszer üzenni, miért nem megyünk már az első üzenetre?

Miután az ilyen kérdéseimen a gyerekek mindig nevettek, aféle „bolond figura” lettem az iskolában s a tanítónak igen sok bosszúságot okoztam, aminek kiegyenlítéseül mindig volt rajtam valami kék folt, melyet mindig daganat előzött meg: már tudtam, hogy a nádpálca-csapás meddig fáj, mikor dagad, mikor lesz kék a helye stb.

A legények el akarták hurcolni a leányt, — leütötték az apát

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön reggel jelentették a rendőrségnek, hogy Atokházán Berta Pál gazdálkodót bosszúból fejbeverte Császár Imre 20 éves átokházi legény, mert az apa leánya védelmére kelt. Bertát életveszélyes sérülésével a kórházba szállították. A véres tanyai verekedés után megindult rendőri nyomozás megállapította, hogy szerdán délelőtt Berta átment egyik közeli szomszédjához. Alig tartózkodott azonban néhány percig szomszédjánál, amikor portájáról sikoltozást és segítségkiáltásokat hallott. Berta azonnal hazarohant. Házában udvarán különös látvány tárult elébe. Az udvaron felesége és leánya izgatottan vitat-

kozott öt tanyai legénnyel, akik Berta leányát erővel el akarták hurcolni. Amikor Berta tisztán látta a helyzetet, rátámadt a legényekre és azonnali távozásra szólította fel őket. Eközben történt azután, hogy Berta meglökte Császár Imrét, aki a kezében lévő husánggal úgy fejbeverte Bertát, hogy annak fejét azonnal előtörtte a vér. Az ütés legerősebben Berta balszemét érte. Jobbszemét még a háboruban kilőtték és így most egyik szemére sem lát. Császár Imrét azonnal letartóztatták. Bertát becsúszították a kórházba, ahol megállapították, hogy az ütés olyan súlyos volt, hogy Berta balszeme világát valószínűleg teljesen elveszíti.

A fajvédő ujság munkatársa bocsánatot kért a »Tótágas« szerzőjétől

Mészöly Gedeon sajtópöre „Maró Gergely Kalendárium” miatt

(A Délmagyarország munkatársától.) Az emlékeztető Tótágas-affér érdekes epilógusa játszódott le tegnap a budapesti törvényszéken a Tőrek-tanács előtt. A Tőrek-tanács annak a sajtópörnek a tárgyalását tűzte ki, amelyet Mészöly Gedeon professzor indított Czebe László ellen, aki az időközben megszűnt Magyar Ujság című kurzuslapban azzal vádolta meg a Tótágas szerzőjét, hogy ő a szerzője az úgynevezett Maró Gergely Kalendáriumának is, amely a darabonkorszakban jelent meg.

Mészöly Gedeon irodalmi afférjával kapcsolatban csak ezt az egyetlen sajtópört indította meg, mert az inkriminált cikk hangja tökéletesen megfelelt a fajvédő ujság gyalázkodó hangjának és olyan súlyos sértéseket

tartalmazott, amelyeket senki sem hagyhatott volna megtorlatlanul. Mészöly professzor annak idején a Délmagyarországban közölt nyilatkozatában is erőiesen tiltakozott a fajvédő ujság fellelése ellen, politikai multjával és meggyőződésével bizonyította, hogy nem is lehetett szerzője annak a gunyiratnak, amelyet Maró Gergely Kalendárium címen könyvelt el a magyar politikai irodalom. Ugyanakkor bejelentette azt is, hogy a sajtópört megindította a fajvédő ujság cikkírója ellen.

A pör azonban nem kerülhetett tárgyalásra, mert Czebe László a tárgyalás előtt teljes elégtételt adott Mészöly Gedeonnak a következő nyilatkozat formájában:

„A megszűnt Magyar Ujság 1927. évi má-

jus 31-iki számában Maró Gergely Kalendáriumától a Tótágasig címmel egy cikket írtam, melyben Mészöly Gedeon szegedi egyetemi tanár urról a Tótágas-ügy kapcsán azt állítottam, hogy a Maró Gergely-féle darabon-kalendáriumnak ő a szerzője és ezzel kapcsolatban Mészöly Gedeon professzor ur személyét sértő kritikával illeltem. Ezen cikket közvetlenül egy képviselőházi ülés után írtam, amikor egyes képviselők a professzor urat éles vádakkal illették. Ugyanakkor informáltak engem is a fentieket illetően. Időközben meggyőződtem, hogy mindabból, amit a cikkben Mészöly Gedeonról állítottam, egy betű sem igaz, engem félrevezettek. Meggyőződtem, hogy Mészöly Gedeonnak a Maró Gergely-féle kalendáriumhoz semmi köze nem volt, ellene sem ezért, sem másért soha fegyelmi eljárás nem volt folyamatban. Mészöly Gedeon hazafiaságához a legátalabbról sem fér kétség s éppen azért a cikkben foglalt valótlán állításokért s az azokhoz fűzött sértő kritikáért ünnepélyesen bocsánatot kérek. Czebe László, a Magyar Ujság volt munkatársa.”

Lesipuskások az iparos fronton

„Mindenki kisiparos ma Szegeden”, szokta mondani az egyik tekintélyes iparosvezér. Demagógia azt bedobni az iparosság közé, hogy a kisiparosnak és a nagyiparosnak más az érdeke, mert nincs kisiparos, csak iparos van, mondja a másik tekintély. „Politika az, amit itt a »kisiparos« elnevezés alatt csinálnak”, állapítja meg a harmadik tekintély. Az azonban, amit ezek a tekintélyek tíz év óta itt a szemünk előtt 3500 kisiparos megnyergelésével csinálnak, az nem politika? Az, mint ők szokták mondani: „Minden politikán felül álló gazdasági harc az össziparosság érdekében.”

Ha azután van olyan bátor iparos, aki szemükbe meri mondani, hogy amit 10 év óta csináltak, de főként, amit nem csináltak, az leginkább a saját egyéni érdekeik szolgálatára történt; az azután »felforgató«, »vörös radikális«, »nemzetközi Vágipárti«. Minden, csak nem tekintélyes iparos. Arról aztán sietnek megírni ijesztőkérdésekkel, hogy súlyosan, törtető, dárdaázó, aki a nemzeti és polgári gondolatot meg akarja támadni.

Tekintélyes urak! Nagyon rosszul politizálnak úgy a saját, mint az iparosegység érdekében, amikor olyan elvi kijelentéseket kockáztatnak meg, hogy bizonyos politikai pártok kötelekébe tartozó iparosok nem lehetnek vezetők az ipartestületben. (Talán azt hiszik, hogy a külvárosrendező-nagybizottságban vannak?) Rossz lábon állhat az a »polgári blokk«. Ilyen és hasonló baklövéssekkel nem csoda, ha lejáratták »tekintélyüket«, még a tekintélytisztelt alapján álló iparosok előtt is.

Az sem emeli valami nagyon a »magasabb vezérek« tekintélyét, hogy leibzurnáljukban neki ugratnak már a tárgyalások menete alatt azoknak a bizottsági tagoknak, akik ott és mindenütt első sorban iparosok és csak azután ellenzéki polgárok. Ez a valódi demagógia, leülni a zöld asztalhoz, tárgyalni, talán becsületszóra, igérni a barátságot, hátulról pedig lesipuskásokkal robbantani azok között, akik végre komoly munkát akarnak végezni az iparosság érdekében.

Nem akarok sokat beszélni az iparosegységről és annak robbantásairól, mert hiszem, hogy az iparosság érett tömegei maguk fogják az egységet megteremtteni, még pedig a robbantók félreállításával.

Nem sokan vannak ezek az urak, inkább csak hangosak. Ismerjük a kezeket is, akik mozgatták azokat. Ez az az úgynevezett polgári blokk, amely a nemzeti gondolatot kisajátította, most pedig létrehozott az iparosok között még egy kasztot, a »tekintélyes iparosok« kasztját, sokszor — kölcsönként tekintéllyel.

Ezzel azután be is bizonyították a »magasabb vezérek«, hogy nemcsak iparos van, hanem tekintélyes számmal vannak kisiparosok is, akiknek bajairól ha szöltünk, az már politika volt, az már demagógia volt, mert zavarta a vezérek nyugodt nyeregbenülését.

Vannak és mindig többen vannak, akik világosan látják azt a hatalomért való történetet, amely a legutóbbi kamarakörzeti nagygyűlés rendezésénél is megnyilvánult. Látják világosan, hogy ezek a fő- és alrendezők állanak az iparosegység útjában lesipuskásaikkal együtt.

Dobay József.

Óra jókarbantartási vállalat
Mikszáth Kálmán ucca 6. a

Megérkeztek

és igen nagy választékban kaphatók

autó, motorkerékpár és kerékpár alkatrészek,
motorkerékpárok,

Rudge-, James- és Triumf-

kerékpárok.

Allandó raktáron Berlet-gyártmányu

teher- és személyautók.

Michelin pneumatikok és olajok. — Kerékpárok és motorkerékpárok igen kedvező részleffizetés mellett is.

Autó és Gépkereskedelmi Vállalat — Szekulesz és Vészits — Kígyó ucca 1. sz.